

Oasemoment "Afscheid nemen"
Emmaüsparochie - donderdag 28 november 2013

Lector: (Kris Gelaude)

Afscheid nemen
betekent achterblijven
omringd door stilte
en gemis.
Verdriet dat nergens
onderkomen vindt.
En teder aanraken van dingen
die onontvreembaar zijn.
Dat woord, die plek
en de herinneringen
vol warmte en innigheid,
zoals de dagelijkse jas
die op een stoel is blijven hangen
en nu herbergt wat niet meer is.
De kamer wordt een schrijn
van pijn en hunker
naar oneindigheid.
Want alle armen zijn te kort
om voor altijd
het liefste te omarmen.

(uit Kris Gelaude, Voor wie woorden zoekt. Inspiratie voor grote en kleine momenten)

Stilte

Inleiding:

Naar het eind van deze novembermaand toe
willen wij het hebben over afscheid nemen.
November doet aan Allerzielen denken,
aan onze doden,
aan het afscheid dat wij moeten nemen van onze doden.

De dood is meer dan een eindstreep.
Hij heeft veel te maken met ons leven.
Hij is de achtergrond
waartegen we ons bestaan pas echt kunnen zien.
En zoals brood slechts betekenis krijgt als we honger hebben
en water als we dorst hebben,
zo beseffen we pas echt wat leven is,
wanneer we in aanraking komen met de dood.

En toch blijft ook voor gelovige mensen de dood vaak onbegrijpelijk.
Wij zoeken allemaal troost
wanneer we met de dood geconfronteerd worden.
Maar de troost komt niet vanzelf.
Oorspronkelijk betekende het woord 'troost'
eigenlijk 'verbond' of 'vertrouwen'.
In ons geloof mogen we vertrouwen op Gods verbond met ons.

De meeste teksten vanavond

zullen met de dood te maken hebben.
Toch is de dood
lang niet de enige vorm van afscheid nemen.
Elk afscheid, van welke aard dan ook,
brengt leegte mee.
En verdriet.
Misschien een beetje schuldgevoel.
En misschien wat opstandigheid
Maar toch ook dankbaarheid.

Zoveel verschillende gevoelens
waar we vanavond even stil bij willen staan,
één na één.
We nodigen u uit ze met ons te delen.

Muziek

Lector:

Afscheid nemen betekent
een pijnlijke confrontatie met de **leegte**.

(korte stilte)

Als je van iemand houdt en je bent van hem gescheiden,
kan niets de leegte van zijn afwezigheid vullen.
Je moet dat niet proberen,
Je moet het eenvoudig aanvaarden en volharden.
Dat klinkt erg hard, maar het is ook een grote troost.
Want zolang de leegte leeg blijft,
Blijf je daardoor met elkaar verbonden.
Het is fout te zeggen: God vult die leegte.
Hij vult ze helemaal niet.
Integendeel, hij houdt die leegte leeg
en helpt ons zo
de vroegere gemeenschap met elkaar te bewaren,
zij het ook in pijn.
Hoe mooier en rijker de herinneringen,
des te moeilijker de scheiding.
Maar dankbaarheid verandert de pijn der herinnering in stille vreugde.
De mooie dingen van vroeger zijn geen doorn in het vlees,
maar een kostbaar geschenk dat je meedraagt.
Je moet wel zorgen dat je niet in je herinneringen blijft graven
en je erin verliest.
Een kostbaar geschenk bekijk je niet aldoor,
maar alleen op bijzondere ogenblikken.
Buiten die ogenblikken is het een verborgen schat, een veilig bezit;
dan wordt het verleden een blijvende bron van vreugde en kracht.

(uit Dietrich Bonhoeffer, Verzet en overgave)

Stilte

Lector

Afscheid nemen kan leiden tot **opstandigheid**,
en verbittering.

Luister dan goed naar wat je dode je nog zeggen wil.

(korte stilte)

Denk aan je doden en luister naar hen.
Houd je niet alleen bezig
met bloemen en de versiering van het graf.
De doden spreken in deze dagen.

Er is iemand naar de andere wereld gegaan
die je graag met twee handen had willen vasthouden.
Je hebt gesmeekt, geweend en gebeden,
maar het mocht niet baten.
Je bent misschien verbitterd?
Maar je lieve dode vraagt je:
berusting, vertrouwen, vrede !
Luister naar je dode!

Misschien sta je met bloemen bij het graf
van iemand die te vroeg gestorven is.
Er zijn zelfs moeders die te vroeg zijn doodgegaan
omdat de grote kinderen haar verpletterd hebben
door ondankbaarheid en harteloosheid.

Ween gerust bij het graf waar je te laat gekomen bent
met bloemen en met wat liefde,
maar luister: ook deze doden spreken
van vergiffenis en vrede!

Het graf is geen kuil,
maar een open deur
naar een nieuw en mooier leven
voor hen die geloven en beminnen.

(uit Phil Bosmans, Menslief, ik wens je vrede en alle goeds)

Stilte

Lector:

Wie afscheid van iemand moet nemen
blijft zo vaak achter met **schuldgevoel**.

(korte stilte)

Ik heb je vaak alleen gelaten
wanneer ik je niet troosten kon.
Ik heb zo dikwijls zitten praten
wanneer ik beter zwijgen kon.

Ik heb je niet de steun gegeven
die je van mij verwachten kon.
Ik leefde zó mijn eigen leven
dat ik je zelfs vergeten kon.

En nu God je heeft weggenomen
omdat Hij je gebruiken kon,

nu wilde ik, dat je wéér kon komen,
dat ik je nog eens zeggen kon

hoe schuldig ik me soms kan voelen
omdat ik niet deed wat ik kon,
omdat ik niet, naar Gods bedoelen,
wat van Zijn vreugd verspreiden kon.

Maar wat voorbij is, kan ik niet ontlopen,
hoe vurig ik ook wou, dat 't kon.
En daarom blijf ik hierop hopen:
dat Christus deed, wat ik niet kon.

(uit Nel Benschop, De vogel van het woord)

Stilte

Lector:

Afscheid betekent:

verdriet.

Stil verdriet.

Eindeloos verdriet.

Verdriet dat niet mindert

naargelang de weken voorbijgaan.

(korte stilte)

Als mijn verdriet
geen naam meer hebben mag,
dan toch bij U, mijn God!

Waar anders
kan ik zeggen
wat ik nog altijd mis.
Langer dan mensen willen weten.

Nog steeds
zoek ik vergeefs
naast mij
de warmte van dat lichaam,
wacht ik op
die ademhaling in het donker.

Geen mens weet raad
met mij en mijn verdriet.
Men wil mij sterker weten
dan ik ben.
Hoe kan het leven doorgaan
zonder jou?
Hoe moet ik verder
zonder reisgenoot?

Als mijn verdriet
geen naam meer hebben mag,
laat het dan toch
bij U, mijn God, geborgen zijn.

(uit Sytze de Vries, Bij gelegenheid, deel 2, Woorden voor gedenkwaardige dagen)

Muziek

Lector:

Afscheid nemen van iemand
betekent ook **dankbaar** zijn
voor al wat die andere mens voor jou betekend heeft.

(korte stilte)

Afscheid nemen is met zachte vingers
wat voorbij is dichtdoen
en verpakken in goede gedachten van herinnering.

Het is verwijlen bij een brok leven
en stilstaan bij de grote momenten
van pijn en vreugde.

Afscheid nemen is met dankbare handen
weemoedig meedragen
al wat waardevol is
om het niet te vergeten.

Het is moeizaam de draden losmaken
en uit het web van de belevenissen loskomen.
Het is achterlaten met de zekerheid
dat de herinnering aan al het goede
je voor altijd dierbaar zal blijven.

Leven is vanaf je geboorte
voortdurend afscheid nemen,
loshaken om voort te gaan,
jezelf verliezen om jezelf te vinden,
het risico nemen van de graankorrel
om vruchten voort te brengen.

Afscheid nemen is het moeilijkste in het leven:
je leert het nooit.
Gelovigen nemen nooit afscheid van Het Leven.

(Ward Bruyninckx)

Stilte

Lector:

Elk afscheid houdt een uitnodiging in
om **niet te vergeten**.

(korte stilte)

Als ik dood ben
zet dan geen bloemen
op mijn graf

maar in je huis.

En verzorg ze
met grote aandacht.
Want ik ben niet daar
nee, ik ben thuis.

Pleng
geen wrange tranen,
ween
geen groot verdriet.

Want ik ben altijd
aan je zijde,
ook al
zie je mij dan niet.

Ik vraag je
mij niet te vergeten,
dat maakt mij
droevig en verward.

Maar blijf met liefde
aan mij denken,
en bewaar mij
in je hart.

(Hilda Spruit op www.hildaspruit.nl)

Muziek

Gebed

Laten wij alles wat wij voelen bij het afscheid
van iemand die ons dierbaar is
delen met God, onze Heer,
vol vertrouwen in Zijn verbond met ons.
Laten we dat doen door samen het gebed te bidden
op het blaadje dat u op uw stoel vond.

(samen)

God, U hebt gezegd dat waar wij samen zijn
en voor elkaar en door elkaar bestaan,
U levend in ons midden komt.
U hebt getoond waar wij elkaar de hand kunnen reiken
en woorden van verzoening spreken.
U hebt ons door uw leven onder de mensen getoond
hoe alle harten op uw ritme aan het kloppen kunnen gaan.
U bent de dood ingegaan,
en uit de dood verreezen.
Laat ook ons verrijzen
uit het duister naar het licht,
uit het verdriet naar de vreugde,
uit het leven naar het eeuwige leven.
Wij bidden U, Heer,
wees alle mensen nabij.
Amen.

(uit 4-ingen, Gebedswake - Allerheiligen, op www.kuleuven.be/thomas)

(korte stilte)

Afronding

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met elk van ons stil wou maken in uw hart.

Ons volgend Oasemoment vindt plaats
op donderdag 19 december om zeven uur.
We zijn dan amper enkele dagen dagen vòòr Kerstdag
en gedenken wat de profeet zei:
"Ze zullen hem de naam Immanuël geven,
wat betekent 'God met ons'".

God met ons,
wat een mooi motto
voor wie als christen door het leven wil gaan.
Maar ook wat een uitdaging
voor wie dat motto elke dag waar wil maken.
Daar gaan we 't over hebben.

Goeienavond nog, en wel thuis,
en de vrede van de Heer zij met u,
en met allen die u dierbaar zijn.